

рици его Маріи и отрасль ею Михаилъ порфиророднѣй и патріарсѣ Игнатіи спльпу православія.²³⁾

Іоакимъ III. За него имаме по-подробни извѣстія. Той е былъ съвременникъ на царь-тъ Георгіи Тертеръ, който въ 1283 год. го е пращаъ съ нѣкакви порожчики въ Константинополь до императоръ-тъ Андроника Палеолога. Въ негово врѣме Римскіи папа Николай IV се е старалъ да привлече на своя страна Българе-тъ. Съхранили сѫ се двѣ писма, които този папа е написалъ за тая цѣль: едно до Георгія Тертера (*Magnifico Principi Georgio imperatori Bulgarorum illustri*) а друго, види се, до Йокима (*archiepiscopo Bulgarorum*²⁴⁾). Въ това стараніе на Николая IV, нему е помогала и Сръбска-та Кралица Елена, жена-та на краля Милутина, но и този папски опытъ нема никакъвъ успѣхъ. Види се, че Николая IV не го сѫ удостоили и съ отговоръ на тѣзи негови писма. — Въ 1294 г. когато бѣше се вѣче въцарилъ Тертеровъ-тъ сынъ Светославъ, патріархъ Йоакимъ быде хвърленъ по негово повелѣніе отъ една Търновска скала за това, че е ималъ сношения съ Но-гайски-тъ Татари, на които се е обѣщавалъ да предаде Българска-та столица. —

Най много отъ всички-тъ Търновски патріарси е извѣстенъ *Св. Евтихій*. Той се слави не само като добъръ пастыръ, но и като ученъ и плодовитъ списателъ. Въ слѣдующа-та глава ные щемъ имаме случай да споменемъ за нѣкои отъ негови-тъ списания. Григорій Цамвлакъ, който е былъ нѣколко врѣме неговъ примо-

²³⁾ Виж. Древніе Славянскіе памятники Академика И. И. Срезневскаго 1868 стр. 224. Трѣба да забѣлежимъ, че Г. Срезневскіи се е нѣкакъ измамилъ и счита поменѧтие въ тази бѣлежка Константинъ за Грыцки императоръ, което е съвсѣмъ невѣрно. —

²⁴⁾ Calend. Ecclesiasticalis V. 183, 184. Historia Serbiae Пеѧчевича. 211, 212.